

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 229.

Tolvte Session.

56de Møde.

Løvedagen den 8de Decbr. Kl. 12.

(Fortsat af 55de Møde.)

Tscherning. (fortsat): Denne Deel af Embedsmændene, der saaledes bleve tilbage for at forvalte disse administrative Forretninger, kunde gjerne være og vistnok gavnlig være talrigere, men med mindre Lønninger, eftersom man kunde faae nok dertil, som vare istand til at udføre disse Forretninger, og jo mere de kunde være fordelte i mindre Kredse, desbedre vilde Landets Betjening være. Jeg har antaget, at naar vi kom over til et forandret Retsvæsen, ville vi omtrent kun faae det halve Antal af Dommere mod dem, vi nu have. Der vil altsaa for to saadanne Dommere staae til Naadighed for den Deel af Retspleien, hvortil der hører noget mere end til Dommeren alene, i det Høieste 3600 Rb., og mindst 2400 Rb. eller, naar jeg tager den laveste og den høieste Sum, 3000 Rb. Dermed troer jeg, at det for en væsentlig Deel vil kunne overkommes. Jeg har paa denne Maade gjort Rede for, hvordan jeg er kommen til dette Forslag. Man vil erindre, at jeg allerede har antydet det ved første Behandling, og dersom jeg ikke tog fejl af, hvad et eret Medlem, der nu ikke er her tilstede (Schovelin), antydede under første Behandling, maa jeg noget nær have truffet den Opfattelse, som han havde af det samme Forslag. Jeg skal gjentage, at jeg har bragt Forslaget frem, fordi jeg ikke uden at have gjort noget Forsøg paa at frembringe noget Andet

vilde deeltage i at stemme for et Forslag, som efter min Overthdning i en saa væsentlig Grad som Regjeringens forsummer at løse sin Op-gave, end det, jeg omstændigt har omtalt

Schytte: Jeg skal være aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning), naar han yttrede, at Ubestikkelighed og Retfærdighed hos Embedsmændene ikke kan kjøbes for Pengene. Derimod maa jeg være uenig med ham i at vi ikke, selv gjennem de høje Lønninger, de sportulerede Embedsmænd hidtil have haft, have en Vorgen for Retfærdighed og Ubestikkelighed hos Embedsmændene, og jeg maa ligeoverfor ham paastaae, at vi have en retfærdig og ubestikkelig Embedsstand her i Landet netop blandt dem, der ere sportulerede. Naar den ærede Rigsdagsmand og jeg have oplevet en Tid, da det var anderledes, det skriver sig ikke længere tilbage end fra en Tid, vi godt kunne erindre, nemlig for en 30 å 40 Aar siden, og det vil derfor vistnok staae den ærede Rigsdagsmand i frisk Minde. Dengang havde vi desværre en bestikkelig og paa ingen Maade retfærdig Embedsstand her i Landet, da i hørte det til Dagens Orden og ikke til Undtagelserne, at Embedsmænd bleve suspenderede, domfældte og idømte Straffe; ja selv Slaveristraf. Dette stete maa skee med over $\frac{1}{4}$ af de høieste Embedsmænd og med mangfoldige andre her i Landet; det var paa en Tid, da Embedsmændene ligesaa vel som nu vare sportulerede, men hvori deres Indtægter desuagtet, deels paa Grund af Pengenes ringe Værdi og deels paa Grund af Forholdene i det Hele, vare meget smaae, ikke tilstrækkelig til